Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

considero. Ille g̃ ⁊ si possessionib̃ carueraṫ. si sterẽ
sup qd̃ sederit concessum ẽ illi. ego ů pegre eadem
patior: tor ñra. Ille amicos habuit ꝓ patientes sibi.
ego ů in deserto inimicis feras habeo inconsolatio
nẽ. q̃ filios meos rapuerẽ. Ille g̃ ⁊ si ramis caruit.
si radice vxoris respiciens secũ consolabaṫ. Ergo
ego infelix undiq̃ sine radice factus sum. nec sũ
ulla respiciens genis mei. si sum simul ramis in
deserto. q̃ undiq̃ procellis conq̃ssaṫ. Ne exercitus
dñe seruũ tuũ multiloq̃a. doleo enim dũ dico que
ñ oportet. Pone dñe custodiam ori meo. ut ñ
declinet cor meũ in ũba malicie. ⁊ eiciar a facie
tua. Va rejem dñe de multis angustiis meis.
Et hec dicens cũ lacrimis ⁊ gemitu animi abiit.
ad q̃dam uiciũ q̃ dicebaṫ cladissis. ⁊ ingrediens
eum opabaṫ. ⁊ acq̃rebat victum. Cõmorans ů
uico plurimũ temp̃. postulauit eidem uici habi
tores. ⁊ posuerẽ eũ custodire agros suos. ⁊ mercede
accipiens seruiebat ibi annis q̃ decem. Filij q̃
educati sunt sic sup̃ diximus matrem uico. ñ cognos
scentes alterutrum qd̃ ecciam fr̃is. Dñs ů nauis aliem
gena. accipiens uxorẽ Eustachij p diuersa adsua
patam Vi q̃ g̃ obumbrauit mulierẽ. ut ñ se ei
misereret alienigena nomini illo tempe. Hec ꝛ
postulabat adñio. ut custodiret abalienigene
inimicis. Contigit ů illũ alienigenã mori. ⁊
ipsam sue potestati ẽ. Post hos aũ dies factus ẽ
incursus hostium multa tria ů erat uxor Eustachij.
q̃ exeuntes plurimas inuaserẽ tras romanor.
Et in magno q̃ tumultu cõsistebat imperator: de inua
sione hostium. cõmemoraq̃ Placidam eo qd̃ ple
rumq̃ strenue egisset. ꝗ ipsos hostes. ⁊ tiabaṫ
de subita ei mutatione. Colligens aũ exercitũ.
⁊ inspiciens omis milites. de placida exq̃rebat. ⁊
dabat mandatum uniuersis milit ut inq̃rerent
eum. Et misit p uniuersq̃ ciuitates ⁊ tram q̃ erat
sub imperio suo. ut req̃rerent eũ dicens. Si ꝗs eum
inuenit. ⁊ iudicauit ei. ãplores ei addam honores.
⁊ emolimẽtor augebo solacia. Duo ů milites nomi
ne antiochus ⁊ acatius. q̃ aliq̃ndo ministrauerẽ
placide. preterẽ adinq̃rendũ eum. ⁊ pagiantes
omnẽ tram que sub romanor. erat imperio. uenerẽ
in uicũ illũ ubi degebaṫ Eustachij. Videns q̃ eos
Eustachij ⁊ considans. ex consuetudine incessis
eor recognouit eos. Et uemens in memoria pori
consolationis. cepit perturbari. ⁊ oratis dicẽ. Dñe ds
ñr. q̃ in tribulatione eruis sperantes in te. quẽ admo
dum istos pr̃ spem uidi q̃ aliq̃ndo mecũ fuerũt.
ita iube ut uidcam ancillã tuam oculis meis. Ha
infantes mei scio qd̃ ꝓpter mea peccata aferis com
esti sunt. da q̃ dñe ut ill̃ in die resurrectionis mee
uidcam filios meos. Et hec dicente eo audiuit uocẽ
de celo dicente sibi. Confide eustachi. in pstem eni
tempe remanis ad porem stati tui. ⁊ accipies uxo
rem tuam ⁊ filios. in resurrectione ů manora hoc
uidebis. ⁊ etiam bonor dilectionẽ reppies. ⁊ nomẽ tu
um magnificabiṫ in gnatione. Hec audiens Eu
stachius. tiuir peculiis sedebat. Videns ů milites
conuersi puiam uenientes. ⁊ ppe uenientes ab;
amplo eos
cognouit. illi aũ eũ ñ cognouerũt. Qui diceriũ
ad eum. Aue fr̃. at ille ait. Qui nob̃ cum fr̃is. at illi
rursũ dixerunt ei. Die nobis si nosti hic peregrinum ali
quẽ nomine placidam cũ uxore ⁊ duob̃ filiis. ⁊ si
demonstrauis nob̃ eum. dabim̃ ẽ pecuniã. Quib;
ille dixit. Qua ꝓpter eum quaeritis. Quidiceriẽ ei.
a mio nr̃ fiat. ⁊ uolum eum uidere pr̃ multos an
nos. Dicit ad eos Eustachi. Talem hominẽ ñ cogno
ui. nam ⁊ ego peregrinũ sum. Et assumens eos dixit
in hospicii sinum. ⁊ abiit emere uinũ ut potaret
eos ꝓpter estum. Et dixit ad dnũ domus in q̃ hospita
batur. Ha ou in̄ sunt illi homines. ⁊ ꝓpter hoc huc
uenerũt. Pbe g̃ uinũ ⁊ cibos ut tribuam. ⁊ reddã
ea ẽ in tempe de mercede mea. Ille ů alacer p
buit ei q̃ fiant necessaria. Reficiens aũ eos Eu
stachi ñ poterat sustinere recolens pone uita sua.
et pfundebaṫ lacrimis. foras aũ egrediens ploraba.
⁊ lauans facie suam rursus ingrediebaṫ. ⁊ minis
trabat eis. Illi ů considantes cum cepissent paula
tim adagnitionẽ uisionis ei uenire dicentes ad al
terutrum. Qin similis ẽ iste homo illi quẽ g̃ timus.
Vnus aũ ait socio suo. Valde similis ẽ ei. Consi
deremũ g̃ si habet signũ in ceruice sua. scio enim qd̃
habet signũ aliqd̃ cicatris in ceruice sua ex ictu
belli. Et cum audissent signũ dixerẽ. Ipse ẽ. Et cum
festum exultantes osculabant eum. ⁊ eũ lacrimis in
tiogabant si ipse eet q̃ aliq̃ndo magistr̃ militum
fuit. Ille ů pfusis lacrimis dicebat. ñ sum ego.
Demonstrantes ů illi signũ in ceruice ipsi. ⁊ inuan
tes qd̃ ipse eet. q̃ aliq̃ndo magistr̃ militũ placidas.
de uxore ei ⁊ filiis intiogabant eum qd̃ eet faciũ.
⁊ alia plura commemorabant ei. Tẽ confessus ẽ qd̃ ipse
eet. ⁊ de uxore ⁊ filiis qd̃ mortui eerũ. Et cum hec
dixisset. omis uici illi homines quasi ad spectacũ
uenebant. Tẽ g̃ milites exponebant eis. de ũtute
uiri. ⁊ de pori ei glã. audientes aũ flebant dicen
tes. Quanta exaltatio uiri nob̃ sub mcede seruiuit.